

Warszawa, 09.01.2014

Konfederacja
Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa

---

tel. (+48) 22 55 99 900
fax (+48) 22 55 99 910
lewiatan@konfederacjalewiatan.pl
www.konfederacjalewiatan.pl

Confederation Lewiatan
Brussels Office

Avenue de Cortenberg 168

---

tel. (+32) 2 73 21 306
lewiatan@konfederacjalewiatan.pl
www.konfederacjalewiatan.pl

---

member of

Dotyczy: Projektu ustawy z dnia 10.12. 2013 r. o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych

KL/12/7/AS/2014

Pan Maciej Grabowski

Minister Środowiska

W nawiązaniu do prowadzonych konsultacji społecznych Projektu ustawy z dnia 10.12.2013 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych przesyłam w załączeniu uwagi Konfederacji Lewiatan do przedmiotowego projektu.

Projekt ustawy oceniamy pozytywnie, jednocześnie liczymy na szybkie zakończenie prac nad tym projektem i wdrożenie ustawy. Niezwłoczne przyznanie nieodpłatnych uprawnień do emisji CO2 jest istotnym elementem dla prowadzenia działalności gospodarczej przez podmioty objęte systemem EU ETS.

Henryka Bochniarz

Prezydent

Konfederacja Lewiatan

Uwagi Konfederacji Lewiatan do projektu ustawy z dnia 10.12. 2013 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych

Jednostka redakcyjna	Obecna treść zapisu	Propozycja zmiany zapisu
art. 14 ust. 2	2. Czynności rozporządzające uprawnieniami do emisji mogą być dokonywane między osobami fizycznymi, osobami prawnymi lub jednostkami organizacyjnymi niebędącymi osobami prawnymi, które posiadają rachunek w rejestrze Unii.	W ramach czynności rozporządzających uprawnieniami, polegających na przeniesieniu uprawnień do emisji, istotne jest by przenoszenie uprawnień w ramach grupy kapitałowej nie podlegało obowiązkom podatkowym, w szczególności by nie było traktowane jako dostawa towarów ani świadczenie usług podlegająca podatkowi od towarów i usług.
art. 16 ust. 4	O ile ustawa nie stanowi inaczej, uprawnienia do emisji wydaje się na rachunek posiadania operatora w rejestrze Unii nie wcześniej niż od dnia 1 lutego i nie później niż do dnia 28 lutego każdego roku. Uprawnienia do emisji wydaje się w liczbie, jaka została przydzielona instalacji na dany rok.	W kontekście zadań realizowanych w ramach KPI nie jest jasne czy uprawnienia wydane na rachunek posiadania operatora będą mogły być przenoszone pomiędzy rachunkami podmiotów będących członkami grupy kapitałowej i jakie będą tego konsekwencje prawne. Istotne jest by podmiot odpowiedzialny za obowiązki sprawozdawcze grupy kapitałowej mógł również przenosić uprawnienia do emisji z rachunków posiadania operatora na własny rachunek lub na rachunek innych podmiotów wchodzących w skład grupy kapitałowej.
art. 27 ust. 3 art. 35 ust 6	3. Wartość uprawnień do emisji wydanych instalacjom wytwarzającym energię elektryczną na zasadach określonych w niniejszym rozdziale stanowi wartość pomocy publicznej w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404, z późn. zm. 7)), zwanej dalej „pomocą publiczną”.	Zasadnym wydaje się doprecyzowanie sposobu lub terminu w oparciu o który określana będzie wartości uprawnień, które mają podlegać zwrotowi.
Art. 29 ust. 6 ppkt. 6	6. wyodrębnionej kwoty inwestycyjnych ze środków krajowych i Unii Europejskiej, które stanowią pomoc Publiczną.	Należy zastąpić wyrażenie „wyodrębnionej kwoty inwestycyjnych” słowami „wyodrębnionej kwoty kosztów inwestycyjnych...”
art. 29 ust. 7	7. W przypadku grupy kapitałowej zostaje przez nią	Ustawa powinna doprecyzowywać szerzej zakres kompetencji „podmiotu

	<p>wyznaczony podmiot odpowiedzialny za obowiązki sprawozdawcze wynikające z przepisów ustawy.</p>	<p>odpowiedzialnego za obowiązki sprawozdawcze” w przypadku realizacji zadań z KPI w ramach grupy kapitałowej. Zakres tych kompetencji powinien pokrywać się przynajmniej z zakresem uprawnień określonych w art. 38 ust. 1 i 2 Projektu ustawy zgodnie z którym uprawnienia dostaje prowadzący instalację który współfinansuje lub grupa kapitałowa.</p> <p>Ustawa powinna wskazywać wyraźnie, iż grupa kapitałowa a raczej określony prowadzący instalację wytwarzającą energię elektryczną wchodzący w skład tej grupy kapitałowej ma możliwość uzyskania oraz wydania na prowadzony przez niego rachunek uprawnień do emisji wydanych w związku z rozliczeniem kosztów inwestycji poniesionych w ramach grupy kapitałowej.</p>
art. 32 ust. 3	<p>3. Podmiot realizujący zadanie inwestycyjne ujęte w krajowym planie inwestycyjnym, który w związku z realizacją tego zadania ponosi koszty inwestycyjne w celu ich zbilansowania z wartością uprawnień do emisji planowanych do przydzielenia instalacji wytwarzającej energię elektryczną podlega obowiązkom wynikającym z przepisów niniejszej ustawy.</p>	<p>Zgodnie z tą regulacją podmiot realizujący zadanie inwestycyjne ujęte w KPI i ponoszący w związku z jego realizacją koszty inwestycyjne podlegać ma obowiązkowi wynikającemu z ustawy. Takie ujęcie przepisu budzi wątpliwości jakie konkretnie obowiązki obciążają ten podmiot. Powyższe niedoprecyzowanie może rodzić szczególne problemy zwłaszcza w przypadku uznania naruszenia obowiązków i potencjalnych sankcji takiego naruszenia. Doprecyzowaniu powinien podlegać również zakres uprawnień/kompetencji podmiotu realizującego zadanie inwestycyjne ujęte w KPI.</p>
art. 33 ust. 1	<p>1. Zadania inwestycyjne ujęte w krajowym planie inwestycyjnym są realizowane zgodnie z zatwierdzonymi wskaźnikami zgodności.</p> <p>5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, zawiera w szczególności:</p> <p>1) charakterystykę zadania inwestycyjnego;</p> <p>2) proponowany wskaźnik lub wskaźniki zgodności oraz ich wartość:</p> <p>a) przed rozpoczęciem realizacji zadania;</p> <p>b) po zakończeniu realizacji zadania.</p> <p>(...)</p> <p>8. Minister właściwy do spraw środowiska, w drodze</p>	<p>Zaproponowany przepis nie uwzględnia sytuacji podmiotów które zgłaszały zadania inwestycyjne i przedstawiały wskaźniki zgodności w okresie niepewności legislacyjnej w którym brak było krajowej regulacji implementującej zmienioną dyrektywę EU ETS. W związku z tym Ustawa powinna dopuszczać możliwość dokonywania korekt w zakresie wskaźników na podstawie których będzie oceniana realizacja zadań objętych przez KPI.</p> <p>Nie jest jasne kiedy podmioty realizujące zadania ujęte w KPI będą zobowiązane w sposób ostateczny przedstawić wiążące wskaźniki zgodności oraz czy przedstawione już wskaźniki zgodności będą mogły podlegać korektom przed wydaniem decyzji zatwierdzającej wskaźnik zgodności dla danego zadania inwestycyjnego.</p>

	<p>decyzji:</p> <p>1) <i>zatwierdza proponowany we wniosku wskaźnik zgodności dla danego zadania inwestycyjnego</i></p>	
Art. 33 ust. 4	<p><i>Art. 33 ust. 4. Podmiot realizujący zadanie inwestycyjne ujęte w krajowym planie inwestycyjnym składa do ministra właściwego do spraw środowiska, nie później niż w terminie 3 miesięcy przed rozpoczęciem realizacji zadania inwestycyjnego, wniosek o zatwierdzenie odpowiednich wskaźników zgodności</i></p>	<p>art.33 ust.4 w powiązaniu z art.127 – spółki złożyły sprawozdania o wskaźnikach zgodności dla zadań ujętych w KPI, podobnie jak sprawozdania rzeczowo-finansowe. Należy rozważyć dodanie w przepisach przejściowych artykułu o treści:</p> <p>„Sprawozdania o wskaźnikach zgodności dla zadań inwestycyjnych o którym mowa w art. 33 złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uznaje się za sprawozdania o wskaźnikach zgodności, o których mowa w art. 33.</p>
art. 33 ust. 10	<p>10. <i>Poświadczenie osiągnięcia zatwierzonego wskaźnika zgodności, o którym mowa w ust. 9, sporządza:</i></p> <p>1) <i>Prezes Urzędu Regulacji Energetyki w zakresie:</i></p> <p>a) <i>sieci przesyłowych i dystrybucyjnych elektroenergetycznej,</i></p> <p>b) <i>sieci przesyłowej gazowej,</i></p> <p>c) <i>sieci ciepłowniczych</i></p> <p>– <i>w formie zaświadczenia;</i></p> <p>2) <i>weryfikator w zakresie redukcji emisji i emisyjności produktu - w formie opinii;</i></p> <p>3) akredytowane laboratorium w zakresie zastosowanego paliwa</p>	<p>Projekt nie uwzględnia sytuacji podmiotów które zgłaszały zadania w okresie niepewności legislacyjnej, w którym brak było krajowej regulacji implementującej zmienioną dyrektywę EU ETS. W związku z tym Ustawa powinna dopuszczać możliwość dokonywania korekt przez podmioty które składały określone wnioski, poświadczenia czy sprawozdania w okresie przed wejściem w życie regulacji. Generalnie powinna zostać przyjęta zasada że braki regulacyjne, nie powinny mieć negatywnego wpływ na uprawnienia podmiotów (uczestników systemu handlu emisjami).</p>
Art. 33 ust 12	<p>12. <i>Poświadczenie osiągnięcia zatwierzonego wskaźnika zgodności w zakresie redukcji emisji, emisyjności produktu oraz zastosowanego paliwa sporządza się po upływie roku od dnia zakończenia realizacji zadania inwestycyjnego</i></p>	<p>Jeśli podstawą do zatwierdzania wskaźnika zgodności mają być zweryfikowane raporty roczne, to proponujemy aby poświadczenia osiągnięcia zatwierdzanego wskaźnika zgodności sporządzać po upływie roku od momentu uzyskania weryfikacji raportu rocznego lub po upływie pełnego roku kalendarzowego licząc od wejścia w życie niniejszej ustawy dla zadań inwestycyjnych zrealizowanych przed dniem wejścia w życie.</p>
art. 34 ust. 1	<p>1. <i>Realizacja zadań inwestycyjnych ujętych w krajowym</i></p>	<p>Regulacja ta budzi wątpliwości w odniesieniu do zadań inwestycyjnych które w</p>

	<i>planie inwestycyjnym podlega kontroli przez organy nadzoru budowlanego.</i>	praktyce nie podlegają nadzorowi organów nadzoru budowlanego (np. zadania modernizacyjne). Nie jest jasne w jaki sposób organy nadzoru budowlanego miałyby przeprowadzać kontrolę realizacji takich zadań. Wydaje się że regulacja w tym zakresie powinna zostać uzupełniona.
art. 35	<i>Art.35 ust.1-7 opisują zwrot uprawnień lub ich równowartość z odsetkami w przypadku zaprzestania realizowania zadania. Zwrot będzie następował w drodze decyzji administracyjnej.</i>	<p>Procedura opisana w artykule 35.5 i 35.6 traktuje automatycznie utratę uprawnień związanych z zaprzestaniem realizacji zadania inwestycyjnego. Co więcej łączy się inwestycje z konkretną uzyskaną liczbą bezpłatnych uprawnień. Uważamy, że w przypadku opisanym powyższymi artykułami należy dać możliwość podmiotowi uzyskującemu bezpłatne uprawnienia do emisji rozliczenia ich nadwyżką nakładów inwestycyjnych poniesionych na inne zrealizowane inwestycje, o których mowa w art. 39 ust 4.</p> <p>Ustawa powinna wprowadzać elastyczny mechanizm, który pozwalałby na wykorzystanie nakładów inwestycyjnych z zadań realizowanych w KPI ponad wymaganą wartość bezpłatnych uprawnień uzyskanych na mocy artykułu 10c. Skutek taki sam, jaki ma zaprzestanie realizacji inwestycji ma także: nie uzyskanie wskaźnika zgodności, przekroczenie progów intensywności pomocy publicznej (np. poprzez uznanie, że wsparcie kogeneracji jest pomocą publiczną). Uelastycznienie rozliczania można wprowadzić poprzez umocowanie Ministra Środowiska do określenia, w drodze decyzji, liczby uprawnień do emisji podlegających zwrotowi lub równowartości tych uprawnień. Minister wydając swą decyzję powinien być zobowiązany w pierwszej kolejności, przed naliczeniem ilości uprawnień podlegających zwrotowi lub równowartości tych uprawnień, do uwzględnienia (podania) ilości nakładów inwestycyjnych z inwestycji niewykorzystanych do rozliczenia bezpłatnych uprawnień.</p> <p>Proponujemy następujący zapis: „Minister właściwy do spraw środowiska, w drodze decyzji, określa: - wysokość zdjętych nakładów inwestycyjnych (na poczet uprawnień przyznanych na podstawie nakładów poniesionych na niezrealizowane zadanie) z nakładów powstających zgodnie z artykułem 39.4, które nie zostały wykorzystane w latach następnych do rozliczenia bezpłatnych uprawnień i</p>

		- liczbę uprawnień do emisji podlegających zwrotowi lub - równowartość tych uprawnień."
art. 35 ust. 3	<i>3. Jeżeli przyczyną niezłożenia sprawozdania rzeczowo-finansowego jest wstrzymanie realizacji zadania inwestycyjnego, podmiot realizujący to zadanie informuje ministra właściwego do spraw środowiska o przyczynach wstrzymania oraz planowanym terminie wznowienia realizacji zadania inwestycyjnego.</i>	Nie jest jasne kiedy ma miejsce „wstrzymanie realizacji zadania inwestycyjnego” oraz jego wznowienia. Nie jest jasne czy wystąpienie takiej sytuacji może podlegać swobodnej ocenie podmiotu realizującego zadanie inwestycyjne. Ustawa powinna doprecyzować jakie stany faktyczne należy traktować jako wstrzymanie realizacji zadania inwestycyjnego/wznowienie zadania inwestycyjnego a jakie nie. Zaistnienie ww. stanów faktycznych decyduje o prawach i obowiązkach podmiotu realizującego zadanie inwestycyjne. Powyższy problem ma związek również z niejasnościami dotyczącymi definicji pojęcia „inwestycja” a raczej braku tej definicji.
art. 35. ust 12 ppkt. 1	<i>1) charakterystykę zadań inwestycyjnych z podaniem zatwierdzonych wskaźników zgodności, o których mowa w art. 33ust.8</i>	Należy zmienić l. mnogą na pojedynczą. Prawidłowe brzmienie: „charakterystykę zadania inwestycyjnego z podaniem zatwierdzonych wskaźników zgodności, o których mowa w art.33 ust.8.
art. 36 ust. 1	<i>1. Koszty inwestycyjne na realizację zadań inwestycyjnych związanych z przepisami dotyczącymi promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych mogą zostać wykorzystane do zbilansowania z wartościami planowanych do przydzielenia uprawnień do emisji po przekroczeniu przez Rzeczpospolitą Polską 15% krajowego celu ogólnego w zakresie udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto. Udział energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto ustala się na podstawie wyników badań statystycznych statystyki publicznej gromadzonych zgodnie z przepisami wydawanymi na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2012 r. poz. 591 oraz 2013 r. poz. 2).</i>	Uzasadnionym jest uzupełnienie regulacji zawartej w art. 36 ust. 1 tak by nie ograniczać potencjalnych inwestycji (zadań inwestycyjnych), w sytuacji gdy przed rokiem 2020 spełnienie celu 15% udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto zostanie osiągnięte na podstawie np. obserwowanych trendów realizacji tego celu. Informacja taka mogłaby zostać podana do publicznej wiadomości w okresie wcześniejszym tak by podmioty które wstrzymały realizację zadań inwestycyjnych związanych z przepisami dotyczącymi promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych mogły podjąć te działania wystarczająco wcześniej.
art. 37 ust. 6 i	<i>6. W przypadku stwierdzenia braków lub uchybień w</i>	Ponieważ konsekwencją uznania przez organ braku uzupełnienia uchybień jest

7	<p>zweryfikowanym sprawozdaniu rzeczowo-finansowym, minister właściwy do spraw środowiska wyznacza termin na ich usunięcie.</p> <p>7. Jeżeli mimo upływu terminu braki lub uchybienia w zweryfikowanym sprawozdaniu rzeczowo-finansowym nie zostaną usunięte nie wydaje się uprawnień do emisji planowanych do przydzielenia instalacji w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 32 ust. 1, na kolejny rok okresu rozliczeniowego.</p>	<p>niewydanie uprawnień do emisji (a więc bardzo dotkliwa sankcja) uzasadnionym jest wprowadzenie minimalnego terminu w którym podmiot mógłby uzupełnić braki lub uchybienia np. co najmniej 14 dni. Przepis powinien mieć również większą elastyczność tak by możliwe było ponowne wezwanie do uzupełnienia braków sprawozdania rzeczowo-finansowego przez organ. Obecnie możliwe jest tylko 1 razowe wezwanie przez organ.</p>
art. 37 ust.8	<p>Postulujemy dodanie ppkt. 4 w art. 37 ust.8</p>	<p>W art. 37 ust.8 należy dodać ppkt.4 w brzmieniu: „- wzór formularza opinii weryfikatora o której mowa w art. 33 ust.10 ppkt.2”</p>
art. 38 ust. 2	<p>2. Prowadzący instalację wytwarzającą energię elektryczną lub grupa kapitałowa, do której należy prowadzący instalację wytwarzającą energię elektryczną za współfinansowanie, o którym mowa w ust. 1, uzyskuje uprawnienia do emisji wydane w związku z rozliczeniem kosztów inwestycyjnych poniesionych na realizację zadania inwestycyjnego oraz zwrot zainwestowanych środków wraz z ustalonym wynagrodzeniem.</p>	<p>Ustawa powinna wskazywać wyraźnie, iż grupa kapitałowa a raczej określony prowadzący instalację wytwarzającą energię elektryczną wchodzący w skład tej grupy kapitałowej ma możliwość uzyskania na prowadzony przez niego rachunek, uprawnień do emisji wydanych w związku z rozliczeniem kosztów inwestycji poniesionych w ramach grupy kapitałowej. Przenoszenie takich uprawnień w ramach grupy kapitałowej powinno być neutralne podatkowo. Sposób podziału tak przyznanych uprawnień powinien być regulowany swobodnie w ramach umowy podmiotów wchodzących w skład grupy kapitałowej i nie powinien podlegać opodatkowaniu.</p>
art. 39 ust. 1 oraz ust. 5	<p>1. Uprawnienia do emisji są wydawane instalacjom wytwarzającym energię elektryczną w liczbie stanowiącej równowartość poświadczonej w sprawozdaniu rzeczowo-finansowym wysokości poniesionych kosztów inwestycyjnych kwalifikowanych do zbilansowania z wartością uprawnień do emisji, jednak nie większej niż liczba uprawnień do emisji planowanych do przydzielenia tej instalacji na dany rok w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 32 ust. 1.</p>	<p>Regulacja art. 39 ust. 1 powinna zostać uzupełniona z uwzględnieniem regulacji zawartej w art. 39 ust. 5. Ewentualnie powinno zostać wyraźnie wskazane że regulacja art. 39 ust. 1 nie narusza regulacji art. 39 ust. 5.</p> <p>Ten ostatni przepis pozwala bowiem na przeniesienie uprawnień do emisji na kolejne lata w przypadku gdy poświadczona w sprawozdaniu rzeczowo-finansowym wysokość poniesionych kosztów inwestycyjnych kwalifikowanych do zbilansowania z wartością uprawnień do emisji, jest niższa niż wartość uprawnień do emisji planowanych do przydzielenia instalacji na dany rok w rozporządzeniu. Wydaje się jednak że możliwość takiego przeniesienia uprawnień zostanie</p>

	<p>5. W przypadku gdy poświadczona w sprawozdaniu rzeczowo-finansowym wysokość poniesionych kosztów inwestycyjnych kwalifikowanych do zbilansowania z wartością uprawnień do emisji, jest niższa niż wartość uprawnień do emisji planowanych do przydzielenia instalacji na dany rok w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 32 ust. 1, uprawnienia do emisji, w liczbie która stanowi różnicę pomiędzy liczbą uprawnień do emisji planowaną do przydzielenia na dany rok i liczbą uprawnień do emisji wydanych w tym roku instalacji, przenosi się na następne lata, nie dłużej jednak niż na 4 lata i nie później niż do dnia 28 lutego 2020 r.</p>	<p>ograniczona do rocznego poziomu określonego w rozporządzeniu. Faktycznie więc regulacja art. 39 ust. 5 pozostawałaby martwa.</p>
<p>art. 39 ust. 9 oraz np. art. 40 ust. 2 ust 3 oraz art. 41 ust. 1, 3</p>	<p>np. (...) Po stwierdzeniu zaprzestania realizacji zadania inwestycyjnego na podstawie przeprowadzonej kontroli, o której mowa w art. 34, lub informacji, o której mowa w ust. 6, minister właściwy do spraw środowiska wydaje decyzję w sprawie zwrotu uprawnień do emisji. Decyzja określa liczbę uprawnień do emisji podlegających zwrotowi albo kwotę stanowiącą równowartość tych uprawnień.</p>	<p>Projektowana regulacja nie wskazuje czy to organ będzie decydował w jaki sposób nastąpi zwrot czy też decyzja w tym zakresie należeć będzie do pomiotu zobowiązanego do zwrotu. Wątpliwości budzi również termin który ma zostać przyjęty jako podstawa określenia wartości uprawnień podlegających zwrotowi. W konsekwencji wątpliwości budzi poziom takiego zwrotu.</p>
<p>Art. 43 ust 3</p>	<p>Minister właściwy do spraw środowiska przedkłada raport , o którym mowa w ust 1 Komisji Europejskiej .</p>	<p>Czy nie powinien być podany termin do kiedy przedkłada się raport?</p>
<p>Art. 53</p>	<p>Art. 53 ustępy: „2. Organ właściwy w sprawie zezwolenia, po zasięgnięciu opinii Krajowego ośrodka, w zezwoleniu zatwierdza plan monitorowania wielkości emisji. 3. Przy zasięgnięciu opinii, o której mowa w ust. 2, nie stosuje się art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. 4. Krajowy ośrodek wydaje opinię, o której mowa w ust.</p>	<p>Z przepisów wnioskujemy, że tryb wydania zezwolenia będzie obwarowany terminami postępowania według KPA, a Krajowy ośrodek będzie działał z terminem 30 dniowym. W skrajnym przypadku można spodziewać się wydłużenia postępowania administracyjnego z konieczności oczekiwania na opinię Krajowego ośrodka. Organ właściwy do wydania zezwolenia może wystąpić do Krajowego ośrodka w terminie bliskim końca terminu KPA z jednoczesnym poinformowaniem wnioskodawcy o przedłużeniu sprawy ze względu na skomplikowanie rozpatrywanych zagadnień o kolejny termin KPA co w może</p>

	<p>2, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o jej wydanie. Opinia jest wydawana w formie pisemnej i zawiera ocenę przedłożonego planu.</p> <p>5. Plan monitorowania wielkości emisji stanowi załącznik do zezwolenia.”</p>	<p>wydłużyć sprawę do 60 dni przy pozytywnej opinii Krajowego Ośrodka. Przy negatywnej opinii, okres uzyskania zezwolenia rozciąga się do kilku miesięcy. Tryb ten będzie stosowany także do zmian zezwoleń co może wpłynąć niekorzystnie na okresy monitorowania emisji gazów cieplarnianych na podstawie artykułu 16 rozporządzenia 601 KE z 2012 roku.</p> <p>W celu usprawnienia procedury proponujemy wprowadzić termin obligatoryjny wysłania przez właściwy organ zapytania o opinię do Krajowego ośrodka np. 7 dni od daty otrzymania wniosku. Alternatywnie można wprowadzić obowiązek wysyłania wniosku przez prowadzącego instalację do tych dwóch instytucji równocześnie, aby skrócić czas dostarczenia dokumentów do rozpatrzenia. Należy wtedy nałożyć na Krajowy ośrodek obowiązek przesłania opinii do właściwego urzędu w określonym czasie</p>
<p>Art. 110</p>	<p>Art. 110. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232 i 1238) wprowadza zmiany dotyczące wnoszenia opłat za emisję gazów cieplarnianych na rachunki UM.</p>	<p>Ideą tego zapisu jest nie ponoszenie przez prowadzącego instalację dwa razy opłat: jednej wynikającej z kosztów zakupu i umorzenia jednostek EUA a drugiej wynikającej z opłat za gospodarcze korzystanie ze środowiska. Aby zapis ten zmniejszył obciążenia biurowe oraz kosztowe powinien odnosić się do raportu zweryfikowanego, a co za tym idzie do całej działalności objętej weryfikacją w ramach uczestnictwa w systemie. Zapis w powyższym brzmieniu może prowadzić w szczególnych przypadkach do różnicy pomiędzy emisją CO2 wykazywaną w systemie ETS i tą rozliczaną na potrzeby systemu opłat. Różnica ta może wynikać z różnego traktowania biomasy w systemie ETS (OZE, paliwo zero emisyjne) oraz w systemie opłatowym (traktowanie emisji z biomasy, jak emisje z innych nośników energii). W związku z powyższym należałoby dodać zapis o uznaniu w systemie opłat i ETS biomasy za zero-emisyjną. Z takiego zapisu wynikałoby wprost, że nie należy wnosić opłat za emisje CO2 z biomasy do właściwych urzędów z tytułu opłat za gospodarcze korzystanie ze środowiska.</p> <p>Dodatkowo powyższym zapisie nie wskazane są gazy, które są zwolnione z opłat środowiskowych, więc w przypadku występowania w planie monitorowania gazów N2O, CF4, C2F6 (określono ekwiwalenty CO2 w rozporządzeniu 601 z 2012 roku) opłaty gospodarcze za te gazy też nie byłyby wnoszone. Odniesienie się do</p>

		raportu rocznego i zweryfikowanej emisji zapewniałoby utrzymanie zniesienia opłat gospodarczych także dla N ₂ O, CF ₄ , C ₂ F ₆ i dla biomasy uznanej za zero-emisyjną.
art. 118	<i>W terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzący instalację jest obowiązany wystąpić z wnioskiem o wydanie zezwolenia na emisję gazów cieplarnianych z instalacji na podstawie art. 50 niniejszej ustawy, zwanego dalej "nowym zezwoleniem", z uwzględnieniem art. 121.</i>	Wydaje się że konieczność uzyskiwania nowego zezwolenia przez prowadzących instalację którzy już takie zezwolenie posiadają nie jest konieczna. Obowiązek taki stanowi dodatkowe i istotne obciążenie i ryzyko regulacyjne.
art. 139	<i>Reguła wydatkowa (...)</i>	Nie jest jasne co projektodawca rozumie przez regułę wydatkową, o której mowa w projekcie art. 139. Trudno więc oceniać skutki tej przyszłej regulacji.
Uwaga ogólna do np. art. 116 pkt 16) w zakresie nowego art. 21c ust. 2	<i>2. Strategię zarządzania krajowym limitem emisji gazów cieplarnianych nieobjętych systemem handlu uprawnieniami do emisji opracowuje minister właściwy do spraw środowiska i przedkłada Radzie Ministrów do zatwierdzenia. Rada Ministrów zatwierdza strategię w drodze uchwały.</i>	Projekt ustawy wprowadza obowiązki organów związane z właściwym funkcjonowaniem systemu handlu emisjami oraz jego monitorowaniem. Brak jest jednak terminów w których obowiązki te powinny zostać zrealizowane. Uzasadniona jest obawa że brak takich terminów nie będzie sprzyjał szybkiemu ich wykonaniu lub też generalnie obowiązki te nie będą zrealizowane z uwagi na brak precyzji przepisów obligujących.
Załącznik 2 ust.4 pkt.5)	<i>Załącznik 2 ust.4 pkt.5: „ Wskaźniki zgodności dla zadań w zakresie sieci ciepłowniczych: 1) redukcja strat ciepła [%] lub 2) ilość energii elektrycznej z kogeneracji wprowadzona do sieci ciepłowniczej [MWh/rok]”.</i>	W wytycznych „Przewodnik do wypełniania formularza zawierającego informacje o wskaźnikach zgodności”, które składały instalacje punkt ten składał się z 3 podpunktów i brzmiał. „5. Wskaźniki zgodności dla zadań w zakresie sieci ciepłowniczych: 5.1 redukcja strat ciepła [%] lub 5.2 ilość ciepła z kogeneracji wprowadzona do sieci ciepłowniczej [GJ/rok] lub 5.3 ilość energii elektrycznej z kogeneracji wprowadzona do sieci elektroenergetycznej [MWh/rok].” Należy koniecznie uspoźnić Załącznik 2 ust 4 pkt 5 z powyższymi wytycznymi. Wiele zadań inwestycyjnych wykorzystuje ilość ciepła z kogeneracji wprowadzonego do sieci ciepłowniczej [GJ/rok], jako podstawę do rozliczenia nowych podłączeń do sieci ciepłowniczej. Jest to najbardziej reprezentatywny sposób monitorowania wzrostu produkcji ciepła w kogeneracji, a co za tym idzie

LEWIATAN

		także energii elektrycznej.
--	--	-----------------------------